

בס"ד ל' סיון ה'תשע"ד
 הדלקת נרות - 19:32
 צאת השבת - 20:23
 רבנו תם - 21:18
 שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה ארבע עשרה - עלון מס' 725
 @ השבת ראש חודש תמוז, לא אומרים "צדקתך"
 @ ביום שלישי, ג' בתמוז, יום פטירת רבי מנחם מנדל
 שניאורסון האדמו"ר מחב"ד.
 @ ביום רביעי, ד' בתמוז, פטירת רבינו תם. (ר' יעקב מרומרוג).

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה רביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד"

כפטי"ד: "השפיק כסא" ופסוק ראשון ואחרון "מחר חודש"

פרשת הקד

ידיברתם אל הסלע לתינייהם... והצאת להם מים
 מדוע נאמר בתחילה "ונתן מימיו" ואחר כך "והוצאת להם מים". אלא, שבתחילה אמר הקב"ה למשה **שידבר** אל הסלע שיוציא את מימיו, היינו המים הרגילים שיש בו כמו שיש בכל חפץ שיש בו ארבעה יסודות: מים, עפר, רוח ואש. וצוה שקודם ידבר שיצא מהסלע מימיו שהיו יסודותיו, ואחר כך יוציא ממנו מים ואז בזה הוא גדול פי כמה. (פניני דניאל)

"באר הפריה שרים" (כ"א י"ח)
 באר - זו תורה הנקראת באר מים חיים. חפרוה שרים - דהיינו פירושה בתורה שבעל פה בעומק גדול עד עומקה של הלכה. שרים - שרי התורה, הם חכמי הישיבות, כרוה נדיבי העם - הנם החכמים המתנדבים לבוא מכל המקומות, במחוקק במשענותם, בידם כשבאים כדרך ממקומותיהם לאותן ישיבות באדר ובאלול ונושאין ונותנין במלחמתה של תורה. ועל ידי זה ומדבר מתנה - ניתנה להם תורה שבעל פה במתנה שלא תמוש ואל תשתכח מהם לעולם.

"וממתנה נחליאל ומנחליאל במות ומבמות הגיא"
 שלושה מקומות כנגד שלושה בתי דינין שבירושלים שהיו מפרשים תורה לישראל. ממתנה נחליאל - אלו סנהדרין שבהר הבית. מנחליאל במות - סנהדרין שבעזרה. מבמות הגיא אשר בשדה מואב - אלו סנהדרין בלשכת הגזית. ונסקפה על פני הישימון - שממם תורה יצאה לישראל. (צנור המור)

"וכל אשר יגל בו הטמא יטמא" (וי"ט כ"ב)
 כל אשר יגע בו היצר הרע - הטמא, אפילו בנגיעה בעלמא, דהיינו עבירה קלה, לבסוף יטמא לגמרי. זהו "אל תתחבר לרשע", כדי שלא תלמד ממנו "כי כל אשר יגע בו הטמא" - הוא הרשע, יטמא על ידי שילמד ממנו. (חירגא דיומא)

מלטיניי הפרשה:

- ← פרה אדומה - הכהן מטהר את הטמאים.
- ← דינים שונים באשר לטומאת המת.
- ← מות מרים - חוסר מים לבני ישראל.
- ← ה' אומר למשה לדבר אל הסלע, ולהוציא מים.
- ← משה "חוטא" ומכה בסלע ולא מדבר אליו.
- ← תאור מיוחד לאופן פטירת אהרון הכהן.
- ← נקש הנחשת. (כל הנשוד ראה אותו וחי.

"את הקת התורה אשר צוה ה'".
 "צוה" בגמטריה 101, אם רוצה אתה שתחקק בך התורה, תלמד 101 פעמים, "לאמר" - לא-מר כלומר, לא במרירות, אלא בחשק ובנעימות.

"אשר אין בה מים, אשר לא עכה עכיה עול".
 מי שמחזיק את-עצמו שאין בו מים, זה סימן שאין עליו עול מלכות-שמים.

"ויקחו אב"ר"
 הקב"ה אמר למשה רק אליך אני מגלה טעמה של פרה אדומה, ולא לאחר, רמז מהכתוב "ולקחו לטמא מעפר שריפת תחטאת" ר"ת **למשה**. שלמה המלך חשב, שגם הוא נכלל בזה, כי גם שמו מרומז בר"ת זו **שלמה**, אמרו לו שצריך להיות הר"ת ישר, וזה מרומז בקהלת **"יושר דברי אמתי"** שצריך להיות ר"ת ישר.

"ונתן עכיו מים חיים אל כלי"
 רמז לקריאת התורה, "מים" זה תורה, "כלי" ר"ת כ'הן לוי יישראל.

"והמת שם מרים והקבר שם" (כ' א')
 שלושה פרנסים טובים עמדו להם לישראל ואלו הם: משה, אהרון ומרים. ושלוש מתנות טובות ניתנו על ידן: **באר** - בזכות **מרים**, **ענן** - בזכות **אהרון**, **מן** - בזכות **משה**. כשמתה מרים נסתלקה הבאר וחזרה בזכות שניהם. כשמת אהרון, נסתלקו ענני כבוד וחזרו בזכות משה. כשמת משה נסתלקו שלשתן. הרי לנו ששלשתן היו בזכות משה רבנו וזה רמז בראשי תיבות: **מן**, **באר**, **ענן** הוא ר"ת: משה בן עמרם.

"יאסף אהרון אל עמיו" (כ' כ"ד)
 במדרש: מפני מה נענש אהרון במי מריבה? מפני שהיה אוהב שלום ורודף שלום. והוא פלא. ונראה, כיוון שאהרון לא מיחה במשה לבל יכה על הסלע ועל ידי זה רבו המחלוקות בישראל, וגם תנאים ואמוראים, על זה נענש. והטעם: מפני שמידתו אוהב שלום ורודף שלום וכאן על שלא מיחה גרם למחלוקת היפך השלום. (קולו של יעקב)

פינת הניבים והפתגמים

אם בארזים נפלה שלהבת - מה יעשו ארזי קיר? = אם גדולים וחזקים נפגעו - כיצד לא יפגעו קטנים וחסרי-כוח?
 [בשם ארזים מכנים בטעויות את השחב הגדל על הקירות].

דוגמה: לאחר שהשחיתות ארצה בקאשי המדינה, פשוטי העם אינם מתבזיזים עוד לעבור על החוק. אם בארזים נפלה שלהבת - מה יעשו ארזי קיר?

מקור: אם בארזים נפלה שלהבת - מה יעשו ארזי קיר? לוינו בחכה העלה - מה יעשו דגי רקק? בנחל שוטף נפלה חכה - מה יעשו מי גבים? [מועד קטן, כה]. (ניבונון)

הסירו ממשול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
 העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

חודש תמוז

הוא הרביעי במניין החודשים שאנו מונים מניסן, וכן הוא נקרא במקרא "החודש הרביעי" (זכריה ח).
השם תמוז, כשמות שאר החודשים, עלה עם ישראל מבבל והוראתו הקדומה פולחן.

ידוע לדורות ההם, ככתוב (יחזקאל): "והנה שם הנשים יושבות מבכות את התמוז" (ספר התודעה)
מזלו **סרטן** - סר "טן", ההזדמנות להסיר כאוס (טן) בארמית) מקרבנו, ולקבל חיסון מפני סרטן גשמי ורוחני.

צרות רבות ארעו בחודש זה לעם ישראל, וכדי לעורר הלבבות ולפתוח שערי תשובה חייב כל אדם ואדם באשר הוא שם, לשים אל ליבו באותם הימים ולפשפש במעשיו ולשוב בתשובה, כי אין העיקר בתענית. ויהיה זה זכרון למעשינו הרעים ומעשה אבותינו.

רושמי רשומות דרשו: אותיות תמוז? - ראשי תיבות של זמני תשובה ממשמשים ונבאים. הכוונה כמובן לימי בין המצרים, חודש אלול וימים נוראים.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

חינוך בחופש הגדול

א. "לעזור שם בקציר בחופש הגדול" - אחד הדברים שווה לבדוק הוא מה אנחנו עושים ביחד עם הילדים ומה אנו מצפים מהם לעשות לבד. החופש הוא זמן לעזרה ושותפות. אפשר להחליט על פעם בשבוע בה מכינים ואוכלים ביחד ארוחה ואפשר לבחור משימה משפחתית אחרת. העשייה המשותפת יוצרת חוויות ורגעים קרובים וגם מפחיתה התנגדות כלפי משימות.

ב. לעמול בחופש הגדול" - ליצרנות, היכולת להפיק תוצרים משמעותיים, יש ערך עבור האדם. יצרנות מגבירה את תחושת הערך העצמי ומסבה סיפוק. לכל ילד יש תחום עניין מועדף, כישרון, חלום. פעמים רבות ניתן למצוא תעסוקה הנמצאת בתחום העניין הטבעי של הילד ולבנות סביבה פעילות ומשימות. עבור ילדים גדולים תקופת החופש היא תקופה בה אפשר להציף אל העולם התעסוקתי. יום במקום העבודה של ההורים, התנסות בעבודת קיץ ועוד, מאפשרות לילד להתחיל במיון ראשוני של מה רלוונטי עבורו ומה לא כתעסוקה עתידית.

כל הישועות והברכות
למרדכי ודינה יתה הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין.
זכות השיעור בלויין וזכות מרן
עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם
שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, וזיווג הגון משורש נשמתם
לבנם הי"ו ולבתם הי"ו
והצלחה לבתם, חתנם ונכדיהם הי"ו
לשנים רבות טובות ונעימות.

רפואה שלימה
להידיה מועלמי
בן ג'הון הי"ו
הקב"ה ישלח מזור
ומרפא לרמי"ח אבריו
ושס"ה גידיו. שיחזור
לאיתנו הראשון
ויזכה לשנים רבות
טובות ונעימות ויריה
נחת מכל יוצאי חלציו.

מרכות ואיחולים לפסיים
לדוד ונטע אלון הי"ו
להולדת הבת-הלכלי מנבית
יה"ר שתגדל כאימותנו
שרה רבקה רחל ולאה, תזכו
לחופתה ותצליח בכל דרכיה
ומעשיה ברוחניות ובגשמיות.
וברכה לגבריאל וזהבה יצחק-פור
ושלום ודלה אלון הי"ו
שיררו נחת מיוצאי חלציהם

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
לאלברט ואסתר אברג'ל הי"ו
זכות קריאת התהילים והלימוד
לרפואת והצלחת כל משפחתם.
שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה.
זכות המצוה תעמוד להם באושר
בפרנסה טובה, וחיים טובים. לזרע
קודש בר קיימא למעייני בת אסתר.
וברכה למשפחות אברג'ל, ילדיהם ונכדיהם
ולהבדיל לעיני ימין אברג'ל בן רחל ז"ל

מרכות ואיחולים לפסיים
למרדכי ואסתר ישראל הי"ו
בהגיע הבן יוסף-דן נ"י למצוינות
יהי רצון שיעלה במעלות התורה
והיראה ובכל דרכיו ומעשיו.
שיתברך ברוחניות ובגשמיות,
יצליח בלימודיו ויפוצו מעיינותיו
להגדיל תורה ולהאדירה.
וברכה לנהיית ישראל מנבית
שתרווה נחת מכל יוצאי חלציה.

מרכות ואיחולים לפסיים
לאכירין ומיירה שלומי הי"ו
להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה
במעלות התורה והיראה ויצליח
בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל
מילי ומיטב ברוחניות ובגשמיות.
וברכה למוני ודבורה יצחק-פור
ולאמירי וראדה שלומי הי"ו
שיררו נחת מכל יוצאי חלציהם

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יגב"
משדר בלויין בכל מוצאי שבת
את שיעורו של הראשון לציון
הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
בבית הכנסת "אוהל מועד"
בשעה 21:30 השיעור יוקרן
על מסך ענק. בע"ה תתקיים
סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

רפואה שלימה
לזיכה גמזו
בת חנה מנבית
הקב"ה ישלח מזור
ומרפא לרמי"ח אבריה
ושס"ה גידיה.
שתחזור לאיתנה
ותזכה לשנים
רבות וטובות עם
בעלה משה הי"ו.

לע"נ הצנוע והענו
ימין אברג'ל
בן רחל ז"ל
ב' תמוז פקידת שנתו
שימליץ טוב בעד משפחתו

לע"נ החסיד והישר
אברהם שמאי
בן מרים ז"ל
ג' תמוז פקידת שנתו
שימליץ טוב בעד משפחתו

רפואה שלימה
לדבורה רחל שער בן שרה
ולעזריאל-חי בן גילה
ומרפא לרמי"ח אבריהם
ושס"ה גידיהם.
שיחזרו לאיתנם הראשון
ויזכו לשנים רבות
טובות ונעימות ויררו
נחת ושלווה
מכל יוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה
לאג"י ורבקה ישר הי"ו
על הסיוע לזיכוי הרבים.
לרפואת והצלחת
כל ילדיהם ומשפחתם.
שיזכו בפרנסה טובה,
אושר ושלווה.
יתגשמו כל משאלות
ליבם לטובה
וזיווג הגון משורש נשמתו
הטהורה לדרור בן רבקה.

ברכה והצלחה
לדינה אכיהו
שתבורך מפי עליון
ובכל מילי דמיטב
ברוחניות ובגשמיות
שיאיר הקב"ה
דרכה ואת מזלה
מתוך בריאות איתנה
לשנים רבות טובות
ונעימות ויתגשמו
משאלותיה לטובה.

שבת שלום ומבורך

בריאות והחלמה איתנה :

רבו עובדיה יוסף בן גורגיה זצוק"ל
יהודה קפשיאן בן מרים ז"ל
חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל
ציון נאמן בן מרים ז"ל
שמואל משה בן דוד ומרים ז"ל
חיים בן-עזרא בן ויקטוריה ז"ל
שלמה קורלי בן דניאל ז"ל

רס-שלמה-רפאל כהן-זדה בן זליכה
גולשן באבאי בת מרים מנבית
רחל עמרני בת זליכה מנבית
רחל מוסאי בת ג'הון מנבית
שרה ביבי לארי בת רבקה מנבית
יעל לריאן בת רחל מנבית
נהיית מוסאי בת פרי מנבית

שבת מוסאי בן אברהם זולכיה ז"ל

שבת מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו
משה נאמן בן מרים הי"ו
מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו
אברהם נאמן בן מרים הי"ו
מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו
בנהור (בני) חי בן אירן הי"ו
יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

4 יו"ל ע"י ארגון "אברהם יגל" 054-7743834

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

כוונת הפסוק "שמע ישראל"

צריך לכוין בפסוק ראשון של קריאת שמע, להבין מה שמוציא בשפתיו, ונביא כאן את סדר הכוונה בפסוק "שמע ישראל" על פי דברי הפוסקים. "שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד" "שמע" פירושו, קבלה, וגם פירושו הבנה, כלומר, כשאומר "שמע ישראל", יכוין "קבל והבן ישראל". כלומר, קבל דברים אלו והבינם (שתאמין בהם), ומה הם הדברים הללו? "ה' אלהינו ה' אחד", כלומר, ה' הוא אלוהינו, וגם ה' הוא אחד. כשאדם מזכיר את שם ה' כפי שהוא מופיע בפסוק הראשון בקריאת שמע, עליו לכוין שתי כוונות. **הכוונה הראשונה**, כוונת השם "כקריאתו", כלומר, כפי שאנו קוראים את שם ה' בפועל, בלשון אדנות. **הכוונה השנייה**, היא כוונת השם "ככתבו" כפי ששם ה' כתוב בפסוק, באותיות יו"ד, ואחר כך ה"א, ואחר כך וא"ו, ואחר כך ה"א.

כוונת השם **כקריאתו** היא, שה' הוא "אדון הכל". וכוונת השם **ככתבו** היא, שה' הוא היה הווה ויהיה. ולכן כאשר מזכיר את שם ה' בקריאת שמע, יש לכוין שה' הוא אדון הכל, היה הווה ויהיה. וכשאומר תיבת "אלוקינו" יכוין, שהשם יתברך הוא "תקיף ובעל היכולת ובעל הכוחות כולם".

וכשאומר "אחד" יכוין כך: כשאומר את האות אל"ף של המילה "אחד", יכוין שה' הוא אחד. וכשאומר את האות ח"ת, יכוין שהשם יתברך יחיד בשבעה רקיעים וכן בארץ. (שביחד הם שמונה, כמנין ח"ו). וכשאומר את האות דל"ת של "אחד", יכוין שהשם יתברך מושל בארבע רוחות העולם. (ארבע כמנין ד')

ומרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל (הכ"מ) אמר לנו, כי באמת שבכל דברי רבותינו חכמי הש"ס, לא נמצאו כלל ביאורים אלו, רק אמרו רבותינו, שכל אדם חייב לכוין בפסוקי קריאת שמע את פירוש המילים, ושם לא כיון לא יצא ידי חובתו. ומכאן אנו למדים, כי עיקר החיוב מעיקר הדין כדי לצאת ידי חובת המצוה, הוא לכוין את פירוש המילים. ומצוה להוסיף ולכוין יותר, כמו שכתב מרן השלחן ערוך והפוסקים. אבל מי שקשה לו הדבר, וכן ילדים המתחנכים לכוין וכדומה, די להם שיכוונו את עיקר פירוש המילים, ולאט ולאט ירגילו עצמם לכוין גם את הכוונות שהובאו כאן.

ולסיכום: חובה לכוין בפסוק הראשון של קריאת שמע את פירוש המילים. והכוונה ההכרחית לצאת ידי חובה, היא פירוש המילים בלבד. כלומר: שמע ישראל, שה' הוא האלקים שלנו, הוא ה' אחד. ומצוה לכוין בכל הכוונה שהבאנו כאן. וכך היא: "שמע" - קבל והבן. "ישראל" - ישראל. "ה" אדון הכל היה הוה ויהיה. "אלוקינו" - שהוא תקיף ובעל היכולת ובעל הכוחות כולם. "ה" אדון הכל היה הוה ויהיה. "אחד" = א' - ה' הוא היחיד, ח' - יחיד בשבעה רקיעים ובארץ, ד' - מושל בארבע רוחות העולם.

מי ששכח לכוין בפסוק ראשון של קריאת שמע

מי שקרא את הפסוק הראשון של קריאת שמע ללא כוונה, יוכל לחזור מיד ולקרוא שוב את הפסוק הראשון של "שמע". אולם בגמרא במסכת ברכות (דף לג:) אמר רבי זירא, כל האומר "שמע שמע" (דהיינו, "שמע" של פסוק שמע ישראל, וחוזר שוב ואומר "שמע"), משתיקים אותו משום שנראה כאילו מתכוין לשתי רשויות ונראה שמקבל עליו עול מלכות שמים של הקדוש ברוך הוא, ומצרף עמו עול רשות אחרת ח"ו של עבודה זרה. ולכן אסור לקרוא את הפסוק של "שמע ישראל" פעמיים בזו אחר זו. אולם למעשה, מי שטעה ולא כיון בקריאת הפסוק הראשון של שמע, רשאי לחזור ולקרואו שוב. ומכל מקום נכון להחמיר ולשהות עמה רגעים לפני שחוזר וקורא את הפסוק הראשון של שמע ישראל.

"מכל מלמד" השכלתי..."

כח הדיבור - פרשת חוקת

"זאת חוקת התורה". חקת = תקח את התורה אשר צווה ה' יתברך... "ויקחו אליך פרה אדומה תמימה" דהיינו **תורה תמימה לשם שמיים**. פרה מלשון **להפרות** את התורה. פרה=רפה מלשון רפיון. ברפידים רפו ידיהם מן התורה.

"אדמה"=האדם. לא לשפוך דמו של האחר. "ואשר אין בה מום" לא לראות את מומו של האחר כי כל הפוסל, במומו פוסל. **מום** במילוי אותיות **מס-ו-מס**, דהיינו שפתיים ולשון חותכת המילים.

"שלא עלה עליה עול" דהיינו שישא בעול חברו ולא ירגיש שכל אדם אחר הוא עול עבורו.

"אדם כי ימות באוהל..." באוהלה של תורה. ולא יהפוך את המילה באוהל=אהבל. אומר על זה שלמה המלך ע"ה וילכו אחרי ההבל ויהבלו.

כמה שזה קשור ל**כח הדיבור** כתוב במשלי "גם אויל יחריש חכם יחשב". אויל=אולי שלא מבחין בין מילה למילה שמוציא. כגון אשתו של קורח עליה נאמר "וְאֵאָלֶת בְּיָדֶיהָ תִּהְרָסֶנּוּ"

שלא שוקלים את המילים. המשקל של החובות כבד מאוד ואם נוסף רק נקודה נשנה את המשמעות מ**כָּבֵד** לכָּבֵד אז האדם שמונלו לא יאדים וזה רמוז בפרה אדומה. ידוע שהכהן שמזה נטמא וזה שמזים עליו נטהר, יש קווים מקבילים "בכח הדיבור". זה שמדבר לשון הרע, כרגע טהור. רק כשמדבר על השני לשון הרע מיד נטמא וזה שמדברים עליו נטהר. ידוע שזה שמדברים עליו לוקח את המצוות של המדבר ומעביר את העברות וכך נטמא. יוצא שזה שמדברים עליו נטהר כי אין לו עברות. מהפרה אדומה נזרק האפר. **אפר=פאר** אם נפאר את מעשינו ודיבורנו, אז מצוותינו ולימודינו יהיו תורה תמימה אשר לא עלה עליה עול.

(ממני עבדכם א.ש.)

רפואה אלטרנטיבית

שתיית מים חמים בבוקר

שתיית כוס מים חמים מאוד בבוקר יכולה לסייע לניקוי הגוף באמצעות פינוי הרעלים ממנו. מים ונוזלים אחרים עוזרים לפרק את האוכל הנמצא בקיבה ולשמור על פעילות תקינה של מערכת העיכול. לעומת זאת, שתיית מים קרים במהלך ארוחה או אחריה יכולה להקשות את השמנים שבמזון הנצרך וליצור בכך משקעי שומן במעינים. העדיפו תמיד לשתות מים חמים גם לאחר הארוחה. הרבה סובלים ברגעים מסוימים מעצירות ומנפיחות בטן, הקשורה בחוסר מים בגוף, שתייה של מים חמים בבוקר על קיבה ריקה יכולה לשפר את תנועת המעינים ולטפל בעצירות באמצעות פירוק המזון והעברתו בקלות במעינים. לחום הבוקר מהמים השפעה מרגיעה על השרירים, ומיקל מיידית בהתכווצויות ובכאבים.

" ואבותינו סיפרו לנו "

ממקום של אהבה

ורד - המוכרת - עסוקה היתה בשיחה עם אלמונית ונאווה עמדה לה בצד, חיכתה לתורה במעט מאוד סבלנות.

כעבור דקות התפתה ורד לנאווה, בהתנצלות: "את יודעת על מה נסובה שיחתנו? רחל, זו האישה הצדקנית שראית אותה בשיחתנו, דיברה על ליבי שאדליק נרות שבת. מה אומר לך? הנושא כל כך לא קל ליי" - היא נאנחה.

ורד נרות שבת! האם הדלקת נרות היא משימה כה כבדה לבת ישראל? הרי היא נראית כאחת שכן שומרת במידת מה על מצוות ה'...

ורד המשיכה לספר: "הכל אני שומרת: מצוות הבית, תפילה, כשרות, שבת אצלי היא שבת! שולחן ערוך, דגים, מרק חלות ומה לא? אך עם הדלקת נרות קשה לי.

"לפני זמן רב כשאמי הצעירה, נהגה להדליק נרות, כמו מלכה היא עמדה מול נרותיה והתמוגגה בכי.

תמיד היא אהבה את השבת ובמיוחד חיבבה את הדלקת הנרות. היא עמדה והתפללה בתחנונים. לימים, כשבגרתי אבי נפטר והבדידות גרמה לה קירבה כה עזה לאביה שבשמים. כמה אהבנו לשבת יחד בשבת, לבושות חגיגות, שלובות זרוע, אמא ואני, ולשיר יחד את "לכה דודי"...

עד שהגיע יום מר לפני כעשור. לאמא היו מחושים שונים, ואבחנו אצלה את המחלה שהיתה בשליה המאוחרים.

היה זה ביום שישי ישבתי שפופה ליד אמא שהיתה מחוברת לאינספור מכשירים. כשהשעון הצטלצל והיא ידעה שהגיע זמן הדלקת הנרות, ניצתו עיניה כשתי אבוקות. בכוחותיה הדלים היא ביקשה שאבאי לה זוג נרות. אור מיוחד עטו פניה, זרח בהם נוגה של שבת.

רצתי לחפש לה נרות. כשחזרתי כעבור חמש דקות, נשארתי מאובנת במפתן החדר: עיניה עצומות, חיוך שבתי מלא שלווה נח על פניה - לקח לי זמן לקלוט שהיא כבר לא איתי. ולעולם לא תחזור" - קולה של ורד התרסק, קשה לה לחזור לאותם ימים.

"את יודעת מה זה להיות יתומה? לאבד הורים בגיל שאני איבדתי!" ולכן מני אז, כל כך קשה לי להדליק נרות שבת! תמונות מהעבר באות, צפות ומציפות, וליבי בוכה. גם בעלי מדרבן אותי. "היו פעמים שהדלקתי נרות, כל פעם לזכות מישו, אך זה קשה, כל פעם מחדש".

תמונה מוזרה הצטיירה בדמיונה של נאווה. שולחן ערוך, צלחות, סכ"ם, גביע נוצץ, חלות מכוסות מפית רקומה, אך... העיקר חסר. שלהבות לא מרצדות בו... כמה עצוב! רעיון נועז מעט עלה בראשה, ומיד ביטאה אותו בקול:

"אולי, בנוסף לרחל שהיתה כאן, אתקשר אלייך גם אני, ואזכיר לך להדליק נרות!" מקווה בכל ליבה שאני לא נשמעת נודניקית מדי.

התרגשות שטפה את ורד, "אההה... אולי? טובות השתיים מן האחת?"

ורד רשמה את מספר הטלפון והעבירה אותה לנאווה, ואז כמו פשטה עליה מבוכה, וצבעה את פניה בארגמן עז.

"ובכן... נסחפנו מעט, מה בעצם רצית לקנות?"

שתי דקות של נחיתה לקרקע המציאות, ונאווה נזכרת במטרת בואה. (מטרת בואך? ימים יגידו...) "אה... רציתי צמח חמוד, מלבלב, מתנת יום הולדת לידידה קרובה".

כעבור דקות יצאה ובידיה עציץ פורח עם סרט מסתלסל ופתקית קטנה עליה המספר האישי של ורד.

רדפו הימים אחד את השני וחלפו ביעף חמש שנים... ועדיין נאווה ובעלה זוג צעיר... וללא...

ערב שבת עם ניחוח עמוק של חלות וברקע מתנגן השיר מלא הכיסופים של הרה"ק ר' אהרן מקרלין: "שבת קודש, שבת קודש, נפשי חולת אהבתך"... המיה שבתית מטפסת מעלה מעלה, שיר שבא ממקום של אהבה.

נאווה החליטה להיות נחושה הפעם. "כן! למרות ההיסוס

אתקשר לך בכל זאת. מה אגיד לה? הקב"ה כבר ישם מילים בפ"י. נשאה תפילה קצרה, מצאה את הפתקית וחייגה את המספר שלי על הצג המזוהה, ואנתק".

"כן", הקול קצר רוח וחסר סבלנות, "סליחה, אך הגעת אלי לא בזמן הנכון". "מתי אוכל לשוחח איתך?"

"ביום ראשון. שלום ולהתראות". טריקה. אכזבה שיפדה אותה אך החליטה בכל זאת להתקשר בשנית. "אנסה פעם נוספת, לא אתן לסיכוי לגווע, רק שתראה שוב את המספר שלי על הצג המזוהה, ואנתק".

אמרה ועשתה. "היה נא עם פיפיות שלוחי עמך בית ישראל, הורם מה שיאמרו..." "שלום". "הגעתי לורד, מתנות הפרחים גבעולים". "כן. ואני מצטערת שדיברתי איתך כך, הייתי עסוקה מכדי לענות לך באריכות".

"זה בסדר אומרת נאווה, אך התקשרתי אלייך לא בקשר לענייני העבודה". "אה, כך? לא הבנתי את זה קודם".

"ובכן, שמי נאה רייד, ביקרתי בחנות שלך. דיברנו... האם את זוכרת אותי?" "זוכרת, זוכרת, יפה מצידך שאת מתקשרת. ו... מה יש לך לומר?"

ריבונו של עולם במה אתחיל! לפתע, כמו נענתה תפילתה, חשה שמשמים ניתנות בפיה המילים. "שמעי ורד, חשבתי עליך הרבה, ונכנסת לי ללב, יש בך טוהר יהודי שאין לכל אחד... וחשבתי, אני בטוחה בזה, שנרות השבת שאת מדליקה חשובות פי אלף משל".

"לא בטוח", מנסה לבטל. "אני בטוחה בזה, כי מצוה הבאה בקושי, יקרה הרבה יותר, ושכרה לא יסולא".

"זה בא אצלי ממקום של הרבה אהבה..."

"אין לי ספק, ובכן: רציתי ממך טובה אישית - זוהי סגולה עתיקה שנמסרה לי ללב, יש בך טוהר יהודי שאין לכל עלי בהדלקת הנרות - נאווה בת שולמית להיפקד בבשורות טובות, ואין לי ספק שתפילתך תעשה משהו".

דמעות מתוקות מלוחות, החלו לגלוש החוצה, מבכות שנים של ריקנות, של ציפייה מייסרת.

"נאווה, יהיה לך ילד!" קולה נמלא רגש, "שנה הבאה ואת חובקת בן! אני מאחלת לך מעומק הלב, וגם אתפלל שיהיו לך בנים ובנות, ופרנסה והצלחה, שיהיה לך ה-כ-ל.

"תודה ורד", מבעד לדמעות, "ורצונך שאבקש גם עליך?" "כן, בקשי עלי, ורד בת מיכל, שאצליח, שאזכה לנחת מהילדים, שיהיה לי כל מה שיהודי צריך..."

התרגשות יהודית טהורה שטפה בנחל של דמעות משני עברי הקו. מילים מקוטעות של פרידה. שבת שלום.

היא עמדה מול הנרות, פמוטות כסופים, בהם כל היופי השבתי שבעולם. זוג שלהבות עולות מעליהן, מהבהבות, לוחשות. דמעות רותחות קלחו מעיניה, סיפרו על חמש שנות ציפייה. ביקשו הן באלם קול: "ותן בנים ישרים וכשרים לאמתך, והעתר לה בהמון רחמיך ואל תביישה, כי בך חסיה נפשה... עניי ושמע תפילתי..."

לדמעות שפה משלהן. ורק בוראן ויוצרן מבין, ושומע ומקשיב וגם נותן.

ריבונו של עולם, תן לחברתי ורד בת מיכל שתאהב את מצוותיך, שתקיים באהבה ובשמחה את מצוות הדלקת נרות השבת, ונזכה כולנו לעבדך באמת".

אחר כך חשה נאווה כל כך מטהרת ושלווה, כמו שלא היתה מימיה.

שמש לוחטת החלה אוספת את קרניה האחרונות, ליל שבת עוטף את היקום באלפי נגוהות. הביטו נרות השבת על נאווה, באהבה וברוך. ולחשו לה בבטחה: "קרובה ישועתך הפעם. יותר מתמיד".

ואכן תפילתה ותפילת ורד התקבלו ולאחר מספר חודשים היא מתקשרת לורד ומבשרת שהיא חובקת בן...

(מתוך מגזין "הבית שלנו")